

ІНТЕРВ'Ю ГІСТЬ РУБРИКИ

Старший партнер «КМ Партнери»
ОЛЕКСАНДР МІНІН

Податковій службі вдається продавати свою позицію в дуже багатьох випадках

У низки компаній фактично немає рішень про нові значні інвестиції по Україні, у тому числі й через податкові аспекти

Податкова політика – чи не основний показник діяльності бізнесу в тій чи іншій країні. Орієнтуючись на цей показник, багато компаній обирали свою сферу поширення, юрисдикції для ведення бізнесу чи його структурування, – усе це впливає на загальний показник ефективності та доцільності роботи тієї чи іншої діяльності. Окремо потрібно говорити про Україну. Це той випадок, коли не тільки іноземні інвестори, а й вітчизняні підприємці не можуть зробити прогнози у змінах податкового законодавства. Ні, не можна

казати, що всі зміни є негативними, проте шляхи введення окремих з них та їх подальше втілення має негативні наслідки для бізнесу. Результатом такої політики стає низький рівень розвитку бізнесу, який шукає альтернативні способи діяльності в обраній країні та намагається оптимізувати свої господарські процеси. Для обговорення актуальних питань у сфері податкової політики України «Юридична газета» звернулася до старшого партнера «КМ Партнери» Олександра Мініна.

ПРОФІЛЬ

Ім'я та прізвище: Олександр Мінін

Компанія: ТОВ «КМ Партнери»

Посада: старший партнер

Кількість партнерів у компанії: 3

Кількість юристів у компанії: близько 30

Погодинна ставка: 2 720 грн + ПДВ

Ключові практики: податкове, митне право; вирішення спорів, захист у кримінальних провадженнях з економічних злочинів

Освіта: вища юридична та економічна; обидві в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка

Юридичний стаж: понад 20 років

Попередні посади/досвід: дуже давно – старший менеджер податково-юридичного відділу «Артур Андерсен (Київ)» і попередні посади в тому ж відділі, а до того – робота на декількох невеликих спільних підприємствах

Бесіду вела **Ольга Дєдова**
«Юридична газета»

Пане Олександр, назвіть, будь ласка, основні тенденції податкової практики за останній рік.

Якщо говорити про останній рік, то головною тенденцією є те, що податкова практика все більше віддаляється від матеріального податкового права. Тобто, якщо звернутися до Податкового кодексу, то на практиці ми дедалі частіше можемо спостерігати, що з ключових питань є відхилення від нього або принаймні від його розумних інтерпретацій.

Навіть останні зміни щодо сплати авансових внесків з податку на прибуток, те, що помісячно зараз сплачується; якщо є переплата – той же самий податок маємо необов'язково сплачувати ще раз авансом, його просто слід зарахувати. Однак на практиці податкова проти. До цього подібна історія була зі збитками. І в багатьох

інших питаннях вбачається, що позиція, яку займає податкова, диктується скоріше фіскальними адміністративними пошуками (де взяти податки тощо), а не тим, що записано у формалізованому податковому законодавстві. Тобто на сьогодні податковій службі вдається продавати свою позицію в дуже багатьох випадках. І тому орієнтуватися власне на писане податкове законодавство вкрай важко. Через це чимало платників податків займають більш консервативну позицію і розуміють, що верховенства права не забезпечено, принаймні в податковій сфері.

Крім того, податкове законодавство настільки часто змінюється, що говорити про довгострокові аналізи та прогнози просто неможливо. Уже з іронічною усмішкою згадуєш, що мають вноситися зміни не менш як за 6 місяців до нового бюджетного року, що не можуть застосовуватися раніше, ніж з 1 січня тощо.

Податкова сфера стала ще важчою

для клієнтів і в тому плані, що для них менше дороговказів у писаному законодавстві. Тому клієнти почувають себе непевно в цій сфері, в Україні вони не можуть прогнозувати результати. Ми бачимо, що інколи податківці повертаються і до минулих періодів, навіть намагаються переглянути і свою позицію, і ті перевірки, які проводилися. Знову ж таки, немає очікування, немає розуміння в більшості клієнтів, скільки податків доведеться, зрештою, сплатити в Україні, скільки коштуватиме проведення того чи іншого виду діяльності, податкові наслідки. Стан підвищеної непевності – це, мабуть, той основний тренд, який спостерігається в податковій сфері за минулий рік.

Відповідно, є чимало роботи, яка стала більш консервативною. Якщо робиться структурування на майбутнє, то йдеться не просто про структурування, а й про прогнозування майбутнього захисту. На сьогодні більше уваги приділяється питанням захисту,

більше часу йде на захист від агресивних дій податківців.

Типовим прикладом є те, що ми ніколи не думали, як багато часу забирають кримінальні справи, яких, на жаль, безліч по клієнтах. І нині можна говорити, що фактично будь-яка перевірка, яка призводить до великих нарахувань (а щодо великих клієнтів зазвичай спірних питань все-таки виникає немало, оскільки суми значні), то фактично у всіх випадках є кримінальна справа, є певний тиск на підприємство.

Зараз податкова звертає увагу на певне поліпшення позиції країни в загальному податковому рейтингу. Однак для належної оцінки для України треба, окрім стандартних для всього рейтингу, брати до уваги ще й додатковий показник – скільки підприємствам потрібно витрачати часу на те, щоб захищати цю позицію, захищати своїх співробітників після перевірок, у тому числі й у кримінальних справах. Якщо зважати й на це, то Україна

ФОТО НАДАВ ОЛЕКСАНДР МІНІН

насправді десь на останніх сходинках податкового рейтингу, бо в інших такого шквалу адміністративного тиску просто немає. Порівняйте кількість кримінальних справ щодо податків в Україні та США при неспівставних розмірах економік! Тобто про поліпшення показників говориться для широкого загалу, проте при їх визначенні беруться скоріше формальні показники, що не відповідають суті реально-го адміністративного навантаження.

Так, майже всі наші клієнти відзначають погіршення податкового стану в Україні: по-перше, це невизначеність, якої стало більше в податковому законодавстві; по-друге, – значно зростають ризики і зусилля, які йдуть на захист і підприємств, і безпосередньо посадових осіб – платників податку. Тож ситуація не вельми радісна.

Нових інвестицій або просувань було не так багато. Точніше, я б сказав, відбулася якась структурна зміна: ті клієнти, які вже є в нашій країні, щось у себе змінювали, облаштовували

або додавали певні елементи, коли чогось для бізнесу не вистачало, але це не є критичним переходом. Скоріше було інше – деякі клієнти все ж поли-

«ЩО Ж СТОСУЄТЬСЯ ПОДАТКОВИХ СПОРІВ, ТО НЕПООДИНОКИМИ Є ВИПАДКИ, КОЛИ СУДИ ЧАСТО НЕОБГРУНТОВАНО ПО СУТІ Й СКОРІШЕ З ПРОБЮДЖЕТНИХ МІРКУВАНЬ СХИЛЯЮТЬСЯ ДО ПОЗИЦІЇ ПОДАТКОВИХ ОРГАНІВ»

шали Україну. Одним з таких прикладів є наші клієнти AES «Київобленерго» і AES «Рівнеобленерго».

Знову ж таки, не коментуватимемо причини, з яких вони вирішили піти з

України, але те, що компанія все-таки прийняла таке рішення, – це один з показників. У багатьох компаній фактично немає рішень про нові значні інвестиції по Україні, у тому числі й через податкові аспекти. Зрозуміло, цей чинник не єдиний, ще є економічна невпевненість, і винятками є тільки деякі окремі проекти, але вони скоріше локальних рівнів, тобто я б не назвав це якимсь проривом. Ситуація складна.

Як кажуть, для правників сфера оподаткування – це як хвороба для лікарів: якби все було добре й ніхто не хворів, то й лікарі не були б потрібні і стало б їх значно менше. Роботи в цій сфері додалося. За окремий проміжок часу ця робота стала краще оплачуватися, у тому числі з перерозподілом центральних бюджетів компаній. У разі виникнення кримінальних справ уже вирішують, хто буде оплачувати і за рахунок яких коштів, адже нормальний юридичний бюджет на звичайні справи це, як правило, не передбачає. Тобто по таких зонах ризику можливе і

втручання центрального офісу для вирішення питання, відповідно мають бути певні резерви, які згодом виділяють локально, з місцевого юридичного бюджету, а дозвіл дають згори, і грошей витрачається більше, ніж бюджетували за нормальних умов. Знову-таки, це як пухлина, яка зростає, і це зростання не викликає здорового відчуття.

Змішані почуття щодо минулого року і щодо прогресу. З одного боку, збільшується обсяг роботи, за яку платять гроші, але водночас немає відчуття здорового зростання. Якщо клієнти підуть або вирішать, що вже немає чого робити, на цьому ринку може бути повний обвал. Вважатимуть, наприклад: а навіщо судитися, коли результату немає?

Що ж стосується податкових спорів, то непоодинокими є випадки, коли суди часто необгрунтовано по суті й скоріше з пробюджетних міркувань схиляються до позиції податкових органів. Якщо ж брати вмотивованість рішень, то подекуди взагалі не видно, щоб аргументи розглядалися. За бюджет – так, і все. Я б сказав, що хоча таких випадків і не 100%, але, на жаль, їх стало значно більше.

Суддям дають відчуття, що вони можуть так робити на користь бюджету. І тут стримувальним фактором цієї пошесті є вже певний професійний профіль судді. Ми бачили випадки, коли суд розглядав справу, виносив якесь справді нормальне рішення, а потім його скасовували вищі інстанції. І вже відкритим текстом стверджує той самий суддя щодо наступних справ: «Для чого мені потрібна така погана статистика, буде простіше, якщо все вирішуватиметься на користь держави і тому не скасовуватиметься». Судді – це також люди, і протистояти такому впливу тут досить важко.

Останній рік був сповнений таких ситуацій. Я вважаю, що треба змінювати структурно, бо традиційний шлях – робота на технічному рівні або вирішення технічних спорів в адміністративній процедурі чи в судах, – забирає все менше й менше часу, бо менше перспективності.

Потрібно шукати нові шляхи, оскільки створюється ситуація вирішення питань не за буквою закону.

З одного боку, це може відбуватися через залучення до участі іноземних представників, коли вони намагаються забезпечити розгляд аргументів, щоб не відкидали їх, а принаймні вислухали й розглянули. Щоб відчувалася певна відповідальність за те, що розглядається, а для цього варто звертатися до інших органів, коли одна із ланок вже надто «заривається». Це більше уваги до переговорів на адміністративному шляху при вирішенні того чи іншого питання. Це спроба щось змінити на законодавчому рівні або на рівні інших органів – отримати роз'яснення тощо, тобто запобігти

виникненню тих проблем, які є типовими або прогнозованими.

Більшість великих клієнтів починають розуміти, що краще проблему передбачити і спробувати її врегулювати наперед, – можливо, на тому ж таки законодавчому рівні чи на рівні виконавчих органів.

Наприклад, по звичайних цінах реальними стали питання вже з кінця літа минулого року, коли виникали і кримінальні справи, і відповідні нарахування. Я не чув про те, щоб це стосувалося олігархів, але в іноземних компаніях та їх дочірніх представництвах, які працюють в Україні, на жаль, такі проблеми вже виникали. Цілком можливо, що це може обернутися і проти олігархів. Тож у багатьох клієнтів вже є відчуття, що з цим щось треба робити вже зараз.

Нас залучають до розв'язання багатьох подібних питань, але не напряму, скоріше як неофіційних експертів, а далі клієнти намагаються вже свої лобістські важелі застосовувати, від нас же чекають радше якогось технічного внеску – аргументації, пропозицій тощо. Ці питання клієнти доводять через свої лобістські канали до осіб, які приймають відповідні рішення або можуть на них впливати.

Тобто ситуація стає дедалі складнішою?

Так, на жаль, враження таке: ринок зростає – за фінансами, за обсягом. Але це як певне розростання пухлини, тобто збільшення ринку не виглядає здоровим, це ненормальне, неорганічне зростання.

Як Ви загалом оцінюєте існуючу нормативно-правову базу регулювання відносин у податковій сфері?

Вона збільшилася, але не стала чіткішою. Як можна це поліпшити? Найкраще почати виконувати так, як написано в законі.

На жаль, у багатьох випадках це не виконується – ні за процедурами, ні за порядком розгляду, ні за аргументованістю позицій. Оскільки навіть якщо зайти в Єдину базу податкових знань (податкова оприлюднює на своєму сайті позиції з різних питань), у більшості випадків немає належних аргументацій, немає мотивації, просто: «Ми так вважаємо». Майже, як король: «Я так можу, я так сказав, і цього достатньо».

Тому стан нормативного регулювання на сьогодні, на жаль, менше впливає на стан дійсного регулювання правових відносин, бо значною мірою вони регулюються тим балансом сил в адміністративній сфері, що не пов'язаний напряму з нормативно-правовим регулюванням, яке зафіксовано письмово.

Як кажуть, письмова конституція і фактична конституція на сьогодні мають деякий розрив. Навіть формальне регулювання та низка змін, що вносяться до Податкового кодексу, стають інколи просто смішними.

Так, зокрема, порушувалося питання про збільшення податкового тиску, і податківці цього домоглися. Це не тільки Податковий кодекс, це й низка змін до інших законів, і практичне виконання. Тут податковій треба віддати належне – витягувати більше грошей вони навчилися. Якщо брати, наприклад, податок на додану вартість, то у

працює, до того, що записано, – теж значно менша.

Які найбільш значущі проекти були у Вашої компанії в 2012 році? Які з проектів власної практики запам'яталися найкраще?

Є проекти, гарні у фінансовому плані. Захист, спори давали багато в цьо-

ФОТО НАДАВ ОЛЕКСАНДР МІНІН

«КОЛИ ПО ПІДПРИЄМСТВУ Є ПЕРЕПЛАТА, І ВОНО ПРИЄДНУЄТЬСЯ ДО ІНШОГО ПІДПРИЄМСТВА, ТО ЦЯ ПЕРЕПЛАТА ТАКОЖ МАЄ ПЕРЕХОДИТИ ДО НОВОГО ПІДПРИЄМСТВА. ПРОТЕ ЦЯ ПРОЦЕДУРА ЧІТКО НЕ ВРЕГУЛЬОВАНА»

му напрямі, але не завжди приносили задоволення з практичного погляду. І є проекти, цікаві навіть самі по собі. Наприклад, ми допомагали Viewdle – це була перша купівля Google на території Східної Європи. До речі, цікавим є те, що технології компанії Viewdle мають початкові корені в Україні.

Були деякі інші проекти в IT-сфері, певні питання реструктуризації. Відзначу відчуття того, що з цих проектів бачимо, що ми (Україна) є конкурентоспроможними в цій сфері, тому співпраця в таких проектах приносить також і моральне задоволення, а не просто стає зароблянням грошей.

З професійного погляду – це розроблення нових шляхів, пошук можливостей, як і що можна робити навіть за таких складних умов, які в нас склалися сьогодні. Це і звернення, наприклад, до процедури погодження за угодами про усунення подвійного оподаткування, тобто включення не тільки національних, а й міжнародних засобів захисту. Це також звернення до Європейського суду, до того ж, знаєте, у шахах є вислів «загроза сильніша за виконання»: часом допомагала закрити справу навіть погроза звернення.

Це ті нові шляхи, ті методи, які доводиться зараз шукати, для того щоб допомогти клієнту нормально працювати в Україні. Знову-таки переважне відчуття, що адміністративний тягар надмірний.

Як приклад, клієнт – велика компанія, яка об'єднує свій бізнес в Україні, приєднання юридичних осіб до однієї юридичної особи – це переведення сум і надмірно сплачених податків, які є в тих юридичних осіб.

А скільки виникає складнощів на практиці, коли клієнту навіть важко оцінювати, чому це може забирати стільки часу, якщо різні моменти стають робочими питаннями.

Приміром, коли по підприємству є переплата, і воно приєднується до іншого підприємства, то ця переплата також має переходити до нового підприємства. Проте немає чіткої процедури. І хто тут винний? Навіть якщо право не заперечується ніким, за відсутності процедури, хто це робитиме?

Тут щось треба зробити, нормально врегулювати ситуацію з цією перешкодою у разі відсутності процедури. Можна говорити, знову ж таки, і про подвійні стандарти щодо цього питання.

Скажімо так, ринок на сьогодні не дуже радує. Я не говорю про фінансовий бік, оскільки це різні речі.

Найбільше занепокоєння викликає майбутнє – чи відбуватиметься саме здорове зростання, його забезпечення, що робитиметься, наскільки податкові консультанти і податкові юристи взагалі будуть потрібні у подальшому. Адже ми вже стикалися з тим, що деякі колеги навіть полишали цей бізнес і казали: «А навіщо працювати, якщо я там не можу реально допомогти клієнтам?».

У нас такого не було, але в зазначеній сфері це, як маятник, який гойдається туди-сюди. Як на мене, його застиснули в надто вже глухий кут, і для того, аби економіка розвивалася, його з того крайнього положення треба трохи попустити.

Які Ваші прогнози щодо розвитку судової практики у сфері оподаткування на найближче майбутнє?

На сьогодні, скоріше, негативні, бо ми не бачимо, щоб практика складалася належним чином. На жаль, вплив судової практики на реальне формування фактичної податкової політики знизився. Я не кажу, що це явище охопило 100%, бо в деяких випадках податкову практику виправляють саме суди, хоч і рідко.

І бачиться вельми різний підхід залежно від того, хто звертається і в чий інтересах. По тих же авансових платежах – податкове роз'яснення Мако-Інвест у Донецьку, звернулася компанія, отримала нормальне судове рішення. Але коли читаєш пресу, кому належить Мако-Інвест, то виникають деякі питання. Власник цієї компанії – син Януковича.

Податкова теж не відчуває, що вона господар. У тому випадку можна говорити, що могли піти назустріч сину Президента, але вирішили, що буде краще владнати ситуацію через судові рішення. Тобто тут намагаються якось формально все обставити, щоб захистити і себе, і свою позицію як податкового органу. Іноді податкова служба киває на рішення суду: ось, суд так вирішив. Те, що в судовому рішенні немає належної аргументації і мотивації, – це не цікавить, бо є рішення суду.

До речі, ми намагаємося впливати

не тільки на якісь конкретні акти або дії, а насамперед на формування свідомості. Тому один з наших минулих проєктів стосувався вмотивованості судових рішень, чи є вона є необхід-

«СТАН НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА СЬОГОДНІ, НА ЖАЛЬ, МЕНШЕ ВПЛИВАЄ НА СТАН ДІЙСНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВИХ ВІДНОСИН, ОСКІЛЬКИ ВОНИ ЗНАЧНОЮ МІРОЮ РЕГУЛЮЮТЬСЯ ТИМ БАЛАНСОМ СИЛ В АДМІНІСТРАТИВНІЙ СФЕРІ, ЩО НЕ ПОВ'ЯЗАНИЙ НАПРЯМУ З НОРМАТИВНО-ПРАВОВИМ РЕГУЛЮВАННЯМ, ЯКЕ ЗАФІКСОВАНО ПИСЬМОВО»

ною, чи кожен аргумент має бути розглянутий. Без цього немає нормальної судової практики.

Ми вдавалися і до відповідних виступів, і до газетних публікацій, і брошуру видаємо, стараємося серед суддів поширювати. Ви знаєте, часом це допомагає. Наразі інший проєкт, це трохи анонсом: що слід вважати судом? Адже не кожний орган, який так назвали і на який можна повісити табличку «Суд», є судом. Це з погляду філософії права та з погляду Європейського суду з прав людини. Бо ту установу,

що формально є судом, на жаль, у багатьох випадках уже судом назвати не можна, оскільки вона не відповідає необхідним критеріям.

Ми говоримо про реальні, а не про формальні критерії. Це не є абсолютно новим, досить багато було зауважень європейської спільноти до Болгарії свого часу, навіть погрожували, що рішення судів там не будуть визнаватися, бо вони не відповідають критеріям судів. До того не дійшло, але цей досвід може бути використаний.

Ми говоримо не про якісь формальні заходи або про окремі справи, а про реальне формування думки стосовно цього питання. Перепрошую, але зараз таке враження: якщо опозиція прийде до влади, то принаймні в податковій сфері відбуватиметься майже те саме, що й зараз, – гроші потрібні всім.

Отже, змін можна очікувати тоді, коли відбудуться зміни в голові. У перспективі розглядатиметься більш довготривалий період, а не наступний рік чи прийдешні вибори за рік-другий. Усе ж таки ми намагаємося думати про те, що й держава існуватиме довше. Знаєте, свого часу були пропозиції і можливості виїхати, вони фактично є і зараз, але все-таки хочеться залишитися тут і будувати свою державу. Нормальну державу, щоб не було боляче від того, що ми маємо і з чим

живемо. Тому вважаємо, що проєкт такого роду – це і наш суспільний обов'язок. Ці матеріали використовуємо і в конкретних справах, аби де-якимось чином впливати, змінювати думку, суспільну позицію з приводу цього. Щодо вмотивованих рішень – я не кажу, що це таки надто вже змінило ситуацію, але приємно чути, що де-як це згадується. Як то кажуть, коли кидаєш камінчик – де-як щось починає рухатися. Можливо.

Там, де можемо щось зробити у своїй фаховій сфері, намагаємося щось робити, аби не бути голослівними. Звичайно, там, де спираємося на конкретику, фахову аргументацію, є більша вага. Тож намагаємося це все робити. Попередній проєкт – це проєкт і фактичний, і суспільний. У нас була дуже цікава ситуація в одному із судів, коли визнавали недійсним рішення ДПІ, і в тому числі через невмотивованість. Практика тут неоднозначна. Судді розглядали брошуру, посміхалися, переглядали малюнки. І цікаво, що винесли рішення, у тому числі й про невмотивованість: все-таки певна соціальна функція тут є.

Як то кажуть, вода камінь точить. Якщо цього не робити, то нічого змінюватися не буде. Якщо робити – то принаймні те, що ми могли зробити, ми зробили, і будемо сподіватися, що де-як воно все-таки впливає на широкий загал. ■

— КОРПОРАТИВНЕ ПРАВО / М&А	— ТРУДОВЕ ПРАВО
— ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРІВ	— ВІДНОСИНИ З ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ
— АНТИМОНОПОЛЬНЕ І КОНКУРЕНТНЕ ПРАВО	— БАНКРУТСТВО
— ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ	— ПРЕДСТАВНИЦТВО ІНТЕРЕСІВ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ
— АРБІТРАЖ	— ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ
— ПОДАТКОВЕ ПРАВО	— ЗАХИСТ У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ У ЗЛОЧИНАХ У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦТВА
— НЕРУХОМІСТЬ І ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО	— ЕНЕРГЕТИЧНЕ ПРАВО
— ФАРМАЦЕВТИЧНЕ ПРАВО	— СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО
— БАНКІВСЬКЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО	— ХАРЧОВА ПРОМИСЛОВІСТЬ
— ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО	
— ДЕРЖАВНІ ЗАКУПІВЛІ	

Головний офіс

Бізнес-центр «Євразія»,
вул. Жилинська, 75,
5-й поверх,
01032, Київ, Україна
Тел.: +38 (044) 390 55 33,
Факс: +38 (044) 390 55 40

Західноукраїнська філія

вул. Генерала Чупринки 6,
офіс 1,
79013, Львів, Україна
Тел.: +38 (032) 242 96 96,
Факс: +38 (032) 242 96 95

Південноукраїнська філія

Бізнес-центр «Покровський»,
вул. Жуковського, 33,
6-й поверх, офіс 601
65045, Одеса, Україна,
Тел./Факс: +38 (048) 711 74 74

mail@arzinger.ua; www.arzinger.ua

антимонопольне та конкуренційне право • банківське і фінансове право
вирішення спорів • злиття та поглинання • інтелектуальна власність
комерційне право • корпоративне право • нерухомість • оподаткування
охорона довкілля • реструктуризація та банкрутство • ринки капіталу
телекомунікації та інформаційні технології • трудове право • цінні папери

www.asterslaw.com

Бізнес-центр "Пісонардо", вул. Богдана Хмельницького, 19-21, Київ 01030, Україна
Тел. + 380 44 230 6000 • Факс + 380 44 230 6001 • info@asterslaw.com